

I et hertil indkommet Andragende har Bestyrelserne for Kreditforeningerne af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet, henholdsvis i Østifterne og i Jylland, anholdt om, at den nævnte Rentegaranti maa udstrækkes ogsaa til Laan, der stiftes efter 11. December Termin 1928.

Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg har i en over Sagen indhentet Erklæring anbefalet den ønskede Forlængelse af Rentegarantien, medens Finansministeriet, hvis Udtalelser man ligeledes har indhentet, ikke har ment at kunne tilraade, at Rentegarantien forlænges uden Tidsbegrænsning, men kan tiltræde en Forlængelse for et Tidsrum af 3 Aar fra 11. December Termin 1928.

Da Indenrigsministeriet maa erkende, at Forholdene vedblivende gør det nødvendigt for Husmandskreditforeningerne at udstede $4\frac{1}{2}$ % Kasseobligationer, og man med Finansministeriet er enig i, at Statens Rentegaranti neppe i Øjeblikket

bør nægtes forlænget, har man foreslaaet, at Statens Rentegaranti forlænges til at omfatte $4\frac{1}{2}$ % Obligationer, der udfærdiges for Laan, stiftede senest pr. 11. December 1931.

Til § 2.

De tvende Kreditforeninger har endvidere anholdt om, at den Vurderingsgrænse, der ved Lov Nr. 360 af 23. Juni 1920 § 2 med Gyldighed indtil Udgangen af 1925 blev fastsat for de Ejendomme, hvori Foreningerne kan give Laan — hvilken Vurderingsgrænse ved § 2 i Lov Nr. 312 af 23. December 1925 blev forlænget for et Tidsrum af 3 Aar — maa blive opretholdt indtil videre.

Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg og Finansministeriet har anbefalet, at den bestaaende Vurderingsgrænse opretholdes for et yderligere Tidsrum af 3 Aar, og hertil har Indenrigsministeriet for sit Vedkommende ment at kunne slutte sig.